

РЕШЕНИЕ

№ 329

гр. Русе, 05.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Черкезова

Членове: Мария Велкова
Галина Магардичиян

при участието на секретаря Димана Стоянова
като разгледа докладваното от Мария Велкова Въззивно гражданско дело № 20234500500442 по описа за 2023 година

Производството е по **чл.258 и сл. от ГПК**.

Постъпила е въззивна жалба от Българска агенция по безопасност на храните- гр.София против решение № 206/24.02.2023 г., постановено по гр.д. № 4590/2022 г. на Русенския районен съд, с което е уважен предявеният от М. П. М. иск с правно основание чл.226 от КТ- за заплащане на обезщетение в размер на 1788.08 лв. Твърди се, че решението е неправилно като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон по съображенията, изложени в жалбата. Претендира отмяна на решението и постановяване на ново, с което искът се отхвърли. Иска и присъждане на направените разноски за производството.

Ответницата по жалбата М. П. М. изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита обжалваното решение за правилно по съображенията, изложени в отговора. Претендира направените разноски за производството.

След преценка на доводите на страните и доказателствата по делото, въззивният съд приема следното:

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирана страна в законоустановения в чл.259, ал.1 от ГПК срок и срещу подлежащ на съдебен

контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При разглеждане на спора не са допуснати процесуални нарушения, правилно са установени релевантните за спора факти и правилно е приложен материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.226, ал.2 от КТ работодателят и виновните длъжностни лица отговарят солидарно към работника или служителя за вредите, които той е претърпял поради незаконно задържане на трудовата му книжка, след като трудовото правоотношение е било прекратено.

Посочената разпоредба е предназначена да гарантира възмездяването на вредите, които работникът или служителят търпи от ненадлежното упражняване на удостоверителната функция на работодателя.

Трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя като КТ и [Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж](#) изрично уреждат въпросите относно съдържанието и формата на трудовата книжка, данните, които подлежат на вписване и лицата, които са компетентни да извършват вписването. При прекратяване на трудовото правоотношение за работодателят възниква задължението, регламентирано в [чл. 350 от Кодекса на труда](#) и [чл. 6, ал. 3 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж](#) да впише данните, свързани с прекратяването и да предаде трудовата книжка на работника или служителя. Изпълнението на това задължение следва да е "незабавно", т. е. веднага, бързо, без отлагане, което означава в деня на прекратяване на трудовото правоотношение.

Във всички случаи на неизпълнение от страна на работодателя на посочените в цитираната норма задължения за вписване на данните, свързани с прекратяване на трудовото правоотношение и за незабавно предаване на трудовата книжка, която е надлежно и своевременно оформена, е налице незаконно задържане на трудовата книжка и на основание чл.226, ал.2 от КТ същият дължи обезщетение за периода от прекратяване на трудовото правоотношение до предаване на трудовата книжка на работника или служителя.

Съгласно трайно установената практика на ВКС, обективирана в решение № 606 от 27.10.2009 г. по гр. д. № 908/2009 г.; решение № 519 от 9.01.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1741/2010 г. в хипотезата на чл.226, ал.2 от КТ непредаването на трудовата книжка на работника от страна на работодателя пречатства работника да постъпи на работа при друг работодател, съответно - да реализира трудов доход, поради което законът презумира настъпилите от незаконното задържане вреди. Размерът на обезщетението е нормативно установен- чл.226, ал.3 от КТ.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че в настоящия случай е налице основание за ангажиране на отговорността на работодателя за заплащане на обезщетението по чл.226, ал.2 от КТ.

Установено е, че страните са били в трудово правоотношение, прекратено със заповед № ОТОС25/02.06.2022 г., считано от 03.06.2022 г. Безспорно е установено, че при прекратяването на трудовото правоотношение на М. П. М. е връчен само препис от заповедта, а трудовата ѝ книжка не е предадена. Правилно първоинстанционният съд е приел, че за получаване на трудовата книжка М. е надлежно уведомена с писмо- изх.№ 650/29.06.2022 г., получено от нея на 06.07.2022 г. като с оглед изразеното от нея съгласие трудовата книжка е изпратена чрез Български пощи и получена от нея на 13.07.2022 г.

Правилно първоинстанционният съд е приел за неоснователни твърденията на жалбоподателя, че е предприел действия за предаване на трудовата ѝ книжка на 08.06.2022 г. Тези твърдения не са подкрепени с доказателства по делото. На посочената дата работодателят е изпратил покана до служителя за явяване по месторабота на 10.06.2022 г., но не за да получи трудовата си книжка, а за да се извърши приемо-предаване на документи, с които лицето е работило до прекратяване на трудовото правоотношение. Жалбоподателя е изложил доводи, че в разменените между страните съобщения на 09.06.2022 г. посредством социалните мрежи, изрично е уведомил служителката, че може да получи трудовата си книжка на следващия ден. Правилно районният съд е приел, че този начин на комуникация не е предвиден в Наредба за трудовата книжка и трудовия стаж и законосъобразно е обосновал извод, че работодателят не се е освободил от забавата си при изпълнение на задължението, регламентирано в чл.350 от

KTV

Правилно първоинстанционният съд е приел, че е налице задържане на трудовата книжка на ищцата за периода 08.06.22 г.- 05.07.22 г. в установения с експертизата размер.

Обжалваното решение не страда от наведените в жалбата пороци. Същото като правилно следва да бъде потвърдено.

Съгласно чл.280, ал.2 от ГПК въззивното решение не подлежи на касационно обжалване.

Разноските по делото са в тежест на жалбоподателя.

В полза на ответницата по жалбата не следва да се присъждат разноси, тъй като такива не са направени. По делото същата е представлявана от адвокат безплатно, поради което на процесуалния ѝ представител следва да се присъди възнаграждение на основание чл.38 от ЗА в размер на 400 лв.

По изложените съображения Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №206/24.02.2023 г., постановено по гр.д. №4590/2022 г. на Русенския районен съд.

ОСЪЖДА Българска агенция по безопасност на храните- гр.София, ЕИ 176040023 да заплати на основание чл.38 от ЗА на адв. В. Р. от АК-Русе възнаграждение в размер на 400 лв.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____